

Франкенщайнъ, Клеменсъ баронъ фонъ — Franckenstein, Clemens Freiherr von — компонистъ, род. 14 юли 1875 въ Визентайдъ, ученикъ на Туйле въ Мюнхенъ, и на Кноръ въ Хоховата консерватория въ Франкфуртъ а/М., диригентъ въ Лондонъ, Висбаденъ и Берлинъ, музикаленъ генералинтендантъ въ Мюнхенъ, писалъ оркестрова и камерна музика, както и нѣколко опери: „Гризелдусъ“, „Фортунатусъ“, „Раабъ“ и „Царския поетъ“, а също и пѣсни.

Франкети, Алберто баронъ — Franchetti, Alberto baron — компонистъ, род. 18 септ. 1860 въ Торино, възпитаникъ на Мюнхенската и Дрезденска консерватории, компониралъ за оркестръ (симфония, симфоническа поема „Въ Шварцвалдъ“ и др.) и нѣколко опери: „Азреелъ“, „Христофоръ Колумбъ“, „Глауко“, „Германия“ и др. Ф. е директоръ на консерваторията „Луиджи Керубини“ въ Флоренция.

Франки, Рафаеле — Franchi, Rafaele — оперенъ диригентъ, род. 9 окт. 1866 въ Римъ, училъ въ тамошната консерватория „Св. Цецилия“, 1891 дебютира като диригентъ въ „Театро Национале“ въ „Тайната сватба“ на Чимароза, и „Господарка—слугиня“ на Паезиело; следъ това предприема, съ оперната труппа на Масини, едно пътуване изъ Египетъ и балканскитъ страни. 1894 дохожда въ България — съ същата труппа, и се установява въ Варна, дето развива една полезна дейность — като пианистъ-педагогъ, акомпанияторъ и диригентъ на д-во „Гусла“. Презъ голѣмата война бива интерниранъ въ Ловечъ и Плѣвнень, като оставя значителни следи въ музикалния животъ и на двата града. Отъ 1922 е корепетиторъ въ Народната опера въ София, но 1931 получава незаслужено уволнение.

Франко отъ Кьолнъ — Franko von Köln — теоретикъ отъ Х. II в., авторъ на „Compendium discantus“ — съчинение, което съдържа нови нѣща върху теорията за интервалитъ.

Франко отъ Парижъ — Franko von Paris — също теоретикъ отъ Х. III в., авторъ на „Ars cantus mensuralis“ — едно съчинение върху историята на мензуралното нотно писмо.

Франкъ, Ернстъ — Frank, Ernst — компонистъ, род. 7 февр. 1847 въ Мюнхенъ, умр. 17 авг. 1889 въ Обердюблингъ при Виена, ученикъ на Фр. Лахнеръ, диригентъ въ Вюрцбургъ, Виена, Манхаймъ (придворенъ капелмайсторъ), после първи капелмайсторъ на градския театръ въ Франкфуртъ а/М. и, най-подиръ, — въ Хановеръ (замѣстникъ на Бюловъ). Главната областъ на Ф.-вото творчество е пѣсенята — солова и хорова, — но писалъ е и опери: „Адамъ де ла Фулда“, „Херо“ и „Буря“ (по Шекспиръ).

Франкъ, Йоханъ Волфгангъ — Franck, Johann Wolfgang — значителенъ оперенъ компонистъ, род. около 1640, оперенъ компонистъ въ Хамбургъ (1679—86). — дето пише: цѣла редица нѣмски опери: „Майката на Макабейцитъ“, „Донъ Педро“, „Енеасъ“, „Анибалъ“, „Атина“ и др., следъ това живѣе въ Лондонъ — като концертенъ ржководителъ, следъ което диригъ му се губятъ, и не се знае кжде и кога е умрѣлъ. Ф. е единъ отъ значителнитъ компонисти на нѣмски опери, но и въ областта на църковната пѣсенъ е сътворилъ нѣща съ значение.

Франкъ, Мелхиоръ — Franck, Melchior — единъ отъ най-виднитъ нѣмски компонисти отъ началото на Х. VII в., род. около 1573 въ Цитау, умр. 1 юни 1639 въ Кобургъ, живѣлъ въ Нюрнбергъ и Кобургъ; свѣтскитъ му и духовни пѣсни и инструментални творби (падуани, галиарди и др.) поставятъ Ф. въ редицата на най-голѣмитъ нѣмски компонисти на своето време.

Франкъ, Цезаръ Огюстъ — Franck, César Auguste — знатенъ френски компонистъ (отъ валонско-нѣмски произходъ), род. 10 дек. 1822 въ Лиежъ, умр. 6 ноем. 1890 въ Парижъ, училъ въ консерваторията въ Лиежъ, и при Цимерманъ, Бенуа и Лебориъ въ Парижката консерватория, дето взема първи награди по пиано и органъ; органистъ и капелмайсторъ на Сенъ Жанъ, Сенъ Франсуа и на Сенъ Клотилдъ въ Парижъ, отъ 1872 професоръ по органъ въ консерваторията. Ф. е въ основата си романтикъ, но неговата романтика — съ своята смѣла хармония и хроматика, отива далеко, — отвъдъ тази на Вагнера и Листа.